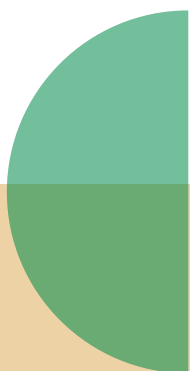
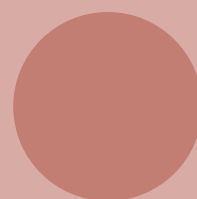
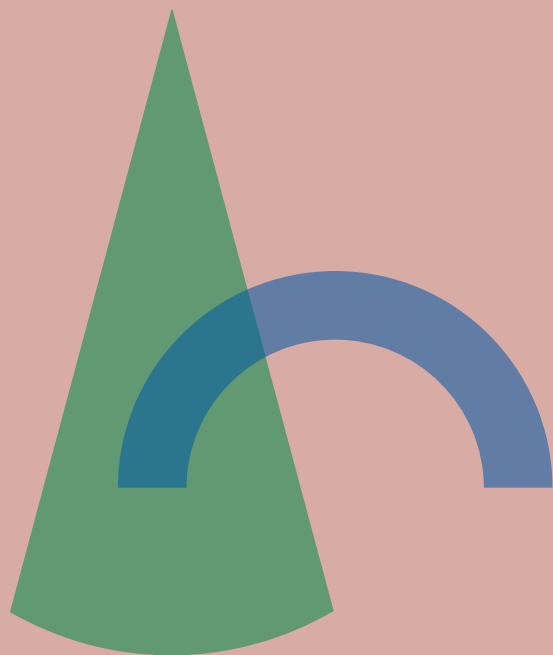
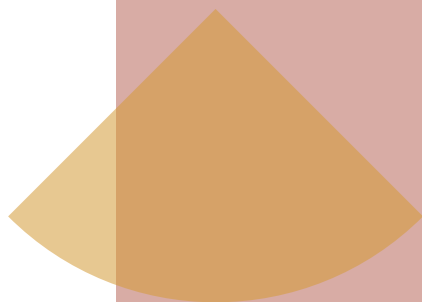

cinemini
europe

**Ustvarjanje kakovostne filmske izkušnje s
filmom**

Dan v Barbagii

Un giorno in Barbagia

Projekt filmske vzgoje za gledalce med 3. in 6. letom starosti

Otroci so že v najzgodnejših letih dovzetni za številne različne oblike umetnosti. Film je kot avdiovizualni medij še posebej privlačen in dostopen za skoraj vse otroke. Ne le da ti uživajo v gibljivih podobah ter se zlahka uživajo v igrane in dokumentarne filme, pač pa se dejavno odzivajo tudi na abstraktna in eksperimentalna filmska dela, ki jim nudijo veliko prostora za razvoj domišljije.

Otroci gledajo filme vsak dan. Kako lahko iz tega naredimo kakovostno izkušnjo? Kaj lahko najmlajše otroke naučimo o filmu in medijih in kako lahko to storimo, če vemo, da so zgodnja leta najbolj formativna? Na ta vprašanja skušamo praktično odgovoriti v filmsko-vzgojnem projektu Cinemini Europe, ki nudi filme, dejavnosti in učno gradivo za otroke med 3. in 6. letom starosti.

S projektom Cinemini Europe želimo otrokom in njihovim skrbnikom dati priložnost, da raznoliki svet filmov odkrijejo na kakovosten in zabaven način. Menimo, da v prvi vrsti ne gre za razumevanje, pač pa za doživljanje filma. Z gledanjem gibljivih podob, igranjem z njimi in razmišljanjem o njih želimo spodbuditi razvoj ustvarjalnosti in kritičnega mišljenja ter vzbuditi ljubezen do filma.

Cinemini Europe je evropski projekt Avstrijskega filmskega muzeja, Nemškega filmskega inštituta in muzeja, Filmskega muzeja Eye, Mestnega kina Kinodvor in festivala Taartrovers. Projekt podpira Kreativna Evropa.

To gradivo je bilo ustvarjeno za pomoč pri pripravi kakovostnih filmskovzgojnih dejavnosti.

To gradivo je bilo ustvarjeno za pomoč pri pripravi kakovostnih filmskovzgojnih dejavnosti.

DAN V BARBAGII

Režija	Vittorio de Seta
Država	Italija
Leto	1958
Produkcija	Le Pleiadi
Dolžina	10 minut
Slika	barvna
Zvok	zvočni

Povzetek vsebine filma

Dan v življenju v vasi Barbagia na Sardiniji. Medtem ko so moški doma in bodisi skrbijo za ovce ali pa se zadržujejo na ulicah, ženske ostanejo v vasi in sledijo svoji dnevni rutini. Vanjo spada skrb za otroke, kar v bistvu opravljajo mimogrede, medtem ko obrezujejo drevesa, perejo perilo, mesijo testo, pečejo kruh in ob koncu dneva postrežejo večerjo svojim možem, ko se ti vrnejo domov. Vittorio de Seta opazuje, kako ti ljudje živijo svoja življenja, ne da bi čutil potrebo po vpeljavi česarkoli dramatičnega. Vse se odvija po svoje, dan za dnem, ena naloga vodi k drugi, kamera pa je radovedna, vendar previdna pri poskusu, da nam pokaže utrinek iz tega življenja.

Estetika filma

Dan v Barbagii je dokumentarec, katerega cilj ni toliko prenos vedenja prek dejstev o prikazani temi, ampak je filmski vpogled v ritem in vzdušje nekega življenja. Edina stvarna informacija, ki nam jo film ponudi, je besedilo na začetku, ki nam pove, da je Barbagia regija ovčarjev, kar pomeni, da je življenje v vasi prepuščeno ženskam.

Od te točke se film odpove glasu pripovedovalca, ki bi nam razlagal, kaj vidimo, in se namesto tega zanaša na podobe in zvoke, ki jih stke skupaj. Če pobližje pogledamo montažo, lahko odkrijemo, kako de Seta ustvari obliko skupnosti, kjer vse naloge izvajajo vse ženske. Ne osredotoča se na eno protagonistko in ne sledi eni dejavnosti od začetka do konca, pač pa jih razgrne drugo ob drugi. Struktura filma sledi tem dejavnostim, ki so povezane z različnimi deli dneva, od zore do mraka. Osredotoča se na ženske, pokaže pa tudi pokrajino

in nakaže vzdušje; tega posreduje prek analogno posnetih filmskih podob in zvokov, ki nastajajo ob delu in v naravi, medtem ko je dialog odsoten.

Ustvarjalec filma

Vittorio de Seta se je rodil leta 1923 v Palermu na Siciliji. Filmski režiser je postal šele po študiju arhitekture v Rimu. V petdesetih letih prejšnjega stoletja je zrežiral deset dokumentarnih filmov, ki so se pogosto osredotočali na ruralne vidike življenja na področju, kjer je odraščal. Kasneje je začel snemati igrane filme. V šestdesetih in sedemdesetih letih je bil del gibanja, ki je vključevalo filmske ustvarjalce, kot sta Antonio Pietrangeli in Michelangelo Antonioni. Iskali so nove narativne forme, zmožne prikazati realnost, ki jih je obdajala. Umrl je 28. oktobra 2011.

Ustvarjanje kakovostne filmske izkušnje

Splošni predlogi za delo s tem filmom:

1. Pripravite kakovostno projekcijo za otroke v kinu, šoli ali vrtcu (idealno prizorišče: veliko platno, rahlo zatemnjen prostor, jasen, a ne preglasen zvok, prostor za igro – po možnosti z instalacijo Cinemini ali enostavno postavitvijo, kot je miza s papirjem za risanje).
2. Uvodoma se z otroki pogovorite o filmu na splošno in posebej o tem projektu. Vprašajte jih o njihovih osebnih izkušnjah s filmi. Ali so že kdaj gledali film v kinu?
3. Predstavite jim film in si ga oglejte.
4. Dovolite otrokom, da se odzivajo na film z vsem telesom; svoja čustva, misli in doživljanja naj delijo.
5. Ustvarite varno okolje za razpravo in spodbujajte dialog. Poskusite dovoliti otrokom, da govorijo, in le povzemajte, kar imajo povedati. Ustvarjajo naj povezave med tem, kar so videli, artikulirajo podobnosti in raziskujejo razlike (zakaj so različni otroci videli stvari različno, čeprav so gledali isti film?).
6. Naj otroci podoživijo filme tako, da se prosto igrajo (z eno od instalacij Cinemini ali enostavno alternativo).
7. Razdelite ustvarjalne kartice Cinemini in pustite otroke, da se igrajo v skupinah ali individualno.
8. Ponovni ogled: filme si oglejte še enkrat (in še enkrat in še enkrat: otroci imajo radi ponavljanje in se iz njega učijo).

Predlogi za pogovore in dejavnosti

1. Ker je to precej dolg film za to starostno skupino, enostavno vprašajte otroke, kaj so videli; dovolite jim, da ugibajo o kraju in času dogajanja v filmu. Čeprav jim na koncu lahko poveste več o kontekstu, jih skušajte motivirati, da svoje sklepe utemeljijo na tem, kar so videli. Prosite jih, naj imenujejo podobo, zvok ali utrinek, ki jim je ostal v spominu.
2. Film večinoma prikazuje ženske pri delu; moški se komajda pojavijo. Otroke

vprašajte, kako je pri njih doma. Kdo počne kaj? Kdo je več doma? Kdo več dela?

3. Prosite otroke, naj razmislijo o tem, katere vidike svojega vrtčevskega vsakdana bi prikazali v filmu o vrtcu. Opozorite jih, da bi ti vidiki morali govoriti sami zase, ne da bi se zanašali na besede ali pripovedovalca, ki bi jih razlagal.

Ustvarjalne kartice Cinemini

Za vsak film smo pripravili dve ustvarjalni kartici Cinemini, za nekatere pa tudi več. Kartice so namenjene otrokom kot dragocen spominek na to, kar so videli. Naloga na vsaki kartici vabi k razmisleku o filmu in k širšemu ukvarjanju z njim. Z enostavnimi in igrivimi dejavnostmi, kot so risanje, ples, igra ali zamišljanje, lahko otroci razvijajo različne veščine, na primer motorične spretnosti, veščine govorjenja in poslušanja ter socialne in čustvene veščine. Kartice lahko uporabljamo v skupini ali posamično, v razredu ali doma.

Priporčeni ogledi

Naslednja filma iz projekta Cinemini Europe bi lahko bila dober dodatek k **Dnevu v Barbagii**.

Ko mesta letijo lahko omogoči nadaljnje raziskovanje ideje, da film nekaj dokumentira brez uporabe besed.

Trg – z dodatkom še enega dokumentarca bi lahko razpravljali o tem, kako je realnost filma vedno povezana z določenim časom: Kako bi bilo življenje v vasi videti danes? Kakšne dejavnosti bi v parku videli danes?

Kolofon

Cinemini Europe je projekt

S podporo

